

בש"פ 7762/22 - איוון מיצו, וסיליינסקו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7762/22

בש"פ 7763/22

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש בבש"פ 7762/22:

איוון מיצו

המבקש בבש"פ 7763/22:

וסיליינסקו

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשות רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר-שבע ב-עמ"י 25606-11-22 מיום
13.11.2022 שניתן על ידי השופטת י' ייטב

בשם המבקש בבש"פ 7762/22:

עו"ד שלמה פצ'בסקי

בשם המבקש בבש"פ 7763/22:

עו"ד דן גרובס

החלטה

1. לפניי בקשות רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי באר-שבע (השופטת י' ייטב) ב-עמ"י 25606-11-22 מיום 13.11.2022 בגדרו התקבל בחלקו, הלכה למעשה, ערעור המבקשים על החלטת בית משפט השלום באשקלון (השופט א' זבולון) ב-מ"י 23147-11-22 ו-מ"י 23137-11-22 מיום 12.11.2022 אשר הורה על הארכת מעצרים של המבקשים.

2. ביום 12.11.2022 התבקש מעצר המבקשים בחשד בדבר ביצוע עבירות פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); החזקת אגרופן או סכין שלא כדין לפי סעיף

186(ב) לחוק; היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק; החזקת כלי פריצה לרכב לפי סעיף 413 לחוק; והחזקת נכס החשוד כגנוב לפי סעיף 413 לחוק. זאת, בגין חשד כי המבקשים פרצו למחסן וביצעו גניבה, תוך כדי החזקת כלי פריצה וסכין וגרימת נזק לרכוש.

3. עוד באותו היום, בית משפט השלום באשקלון הורה על מעצרם של המבקשים עד ליום 16.11.2022. זאת לאחר שנקבע כי קיים חשד סביר נגד המבקשים; מתקיימות עילות מעצר של מסוכנות ושיבוש הליכי משפט נוכח פעולות החקירה הדרושות; וכי לא ניתן להסתפק בחלופת המעצר המוצעת.

4. בהחלטתו, בית המשפט המחוזי קבע כי לא נפל פגם בהחלטה של בית משפט השלום אשר הורה על הארכת מעצרם של המבקשים, זאת מאחר שהוצגה בפני בית משפט השלום רשימת פעולות חקירה אשר בכוונת המשיבה לבצע, אשר לא ניתן לבצען מבלי להורות על הארכת מעצר. עם זאת, בשים לב לפעולות החקירה הנדרשות כאמור ולעובדה שהמבקשים נעדרו עבר פלילי, בית המשפט המחוזי הורה כי תקופת המעצר תקוצר כך שתחול עד ליום 15.11.2022 בשעה 14:00.

5. מכאן הבקשות שלפניי. לטענת המבקשים, לא קיימת עילת מעצר בעניינם נוכח נסיבות העניין בהן מדובר בעבירת רכוש שנעברה "ללא כל תחכום"; ונוכח נסיבותיהם האישיות, בכללן, גילם והיעדר עבר פלילי לחובתם. עוד נטען בהקשר זה, כי בית המשפט המחוזי ביסס את החלטתו להאריך את מעצרם בשל צורך בביצוע פעולות חקירה, ואולם נטען כי קשה לתאר, בנסיבות ענייננו, פעולת חקירה המצריכה את מעצר המבקשים. המבקשים הוסיפו וטענו כי ערכאות קמא לא נתנו משקל ראוי ל"פגיעה הקשה" בזכויות המבקשים ובכבודם במהלך ימי מעצרם.

6. דין הבקשות להידחות, אף מבלי להידרש לתגובת המשיבה.

7. כידוע, בקשת רשות לערור על החלטה בעניין מעצר תתקבל רק במקרים בהם הבקשה מעוררת שאלה משפטיות עקרוניות החורגות מענייניו של המבקש, או כאשר ההחלטה עליה נסובה הבקשה פוגעת במבקש באופן חריג וקיצוני (בש"פ 7445/21 בן שושן נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (7.11.2021)). הבקשות שלפניי אינן באות בגדרי מקרים אלה ודי בכך כדי לדחותן.

8. בית משפט השלום עיין בדו"ח סודי אשר הוגש לפניו הכולל פעולות חקירה נדרשות בעניינם של המבקשים, ובהתאם קבע כי ישנו חשש לשיבוש הליכים מצדם. קביעה זו שבה ונשנתה בהחלטתו של בית המשפט המחוזי, אשר התרשם כי ניתן להורות על קיצור תקופת המעצר, וזאת בשים לב גם להיעדר עבר פלילי לחובת המבקשים. איני מוצא להתערב במסקנתו.

9. אשר על כן, הבקשות נדחות.

ניתנה היום, כ"א בחשוון התשפ"ג (15.11.2022).

ש ו פ ט
